

1911-04-28

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Note

Sprog:
Dansk

Tilblivelsessted:
Ny Carlsberg, København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Carl Jacobsens brevpapir.
Jacobsen med 'k'.

Omtalte personer:
Laura Jacobsen

Arkivplacering:
Vagn Jacobsen Arkiv, æske 2.
000031870/000007573

Emneord:
Laura Jacobsen

DOKUMENTINDHOLD

Carl Jacobsens notater om Laura Jacobsens sidste tid

TRANSSKRIFTION

Laura Jacobsen

I dag er det klart at det lakker stærkt imod Enden og hun selv synes kun at tale om og tænke paa sin Død som ganske nær forestaaende.

Den 29 August feirede hun sammen med hele Familien hos Paula. I Begyndelsen af September sagde hun at det var saa længe siden at hun havde seet Andreas Weis og at hun gjerne vilde see ham en Gang førend sin Død.

Der blev da bedet et lille Selskab Fredag

Det blev det sidste Selskab og den sidste af den lang Række Fredage.

"Fredagene" som endnu i 1870 var "Onsdage" var allerede i Brug i 1871. Den 17 Februar 1871 var en Fredag og der var stor Aftenforsamling, da min Fader og jeg kom hjem til Aften efter at

at have indviet det første Ny Carlsberg (Mellembryggeriet) med det første Bryg

---

Kort efter Selskabet med A. W. blev min Moder syg og maatte gaa til sengs og kom nu ikke ned i Stuerne.

Hun blev dog stadig bedre indtil hun [12]-10 om Onsdagen fik et saa stærkt Anfald at vi troede at det var Døden.

Hun rettede sig dog hurtigt i de følgende Dage; men da hun senere kom op kunde hun ikke staae eller gaae uden hjælp.

..dag 24[senere tilskrevet, ikke af CJ] -12-10 Dagen efter mit store Møde i Forskjønnelsesforeningen blev hun baaret ned i Dagligstuen og vi feirede sidste gang Juleaften sammen.

Hun var nu saa flink og saae saa rask ud som hun ikke havde seet saa godt ud længe.

Fredag d. 13de Januar sad hun i sin Stol i Dagligstuen da jeg besøgte hende

Lørdag d 14 saae jeg hende ikke. Hun fik om Aften et "Anfald" (Svimmelhed eller Besvimelse) og maatte holde Sengen, men var derefter i øvrigt ret flink og saae, som sædvanlig, godt ud. Dog var hun nu næsten stokdøv.

I Onsdags 18' havde hun været lidt uklar om Natten, men hun var ret flink da jeg om Formiddagen besøgte hende.

Fredag 20. Hun har haft et Anfald. Det er Pulsen som slaer uregelmæssigt

Jeg besøgte hende Kl. 11½ huntalte meget fornuftigt og saa godt ud. Men hun var saa døv at jeg maatte skrive paa Tavlen og dog kunde hun ikke samle det rigtigt

---

Hun rettede sig imidlertid i de følgende Dage, men var dog ofte ..... , dog ikke anderledes end at hun ogsaa ofte havde lyse Øieblikke og kunde tage Bestemmelser, navnlig om bortgivelse af sine Eiendele. Hun kom senere lidt op og kunde sidde nogle (4) Timer i en Stol i "Sovekammeret" ved siden af hendes Endnu i Søndags den 23 April og i Mandags var hun saa livskraftig, at man kunde tro at hun endnu kunde leve en Tid. Natten imellem Mandag d 24de og Tirsdag blev hun meget daarlig. Lauritz Djørup som blev tilkaldt

om Morgenen mente at Lungen var lidt angrebet og at der var noget Influenza kommen til. Der var stærk Feber Pulsen en Tid paa 120 og Temperatur nær ved 40°

Onsdag Morgen d 26de var hun noget bedre. Hun gav mig sin Salmebog, som hun bestandig havde for sig, men som hun nu følte at hun ikke mere kunde bruge - men føiede dog til at hvis hun skulde blive noget raskere igjen havde hun jo det andet exemplar, som ogsaa stadig laae hos hende. Hun reciterede meget smukt og klart Begyndelsen af Richardt Digt om Erdralas Dal.

Torsdag d 27de var der ikke synderlig Forandring og jeg kunde tro at det endnu kunde vare nogen Tid, og gik derfor med til Jubilæumsfesten for Emma Gad.

Idag Fredag d 28de Morgen var hun imidlertid meget ringere og laae stille hen. Hun kunde dog kysse paa Fingeren til mig da jeg gik.

I aften var Lauritz der med Hustru og sagde at nu gik det stærkt ned ad Bakke og han troede at dette kom hun ikke over. Hun ligger stille og siger Intet uden stadig Ja - Ja - Ja og seer sød og kjærlig ud.

Mandag d 17 Juli var den sidste Dag hun var oppe.

4 Uger efter Mandag d 14 Aug døde hun Kl. 5, 5

Om Søndagen d 6te var jeg paa Frederiksborg til Taffel. Kongen talte længe med mig ogsaa om min Moder og bad mig hilse hende. Om Formiddagen da jeg besøgte hende sagde jeg at Kongen havde bedt mig at hilse hende.

Hun svarede "Man skal være ydmyg"!

Hun var den Dag saa svag at Laur. sagde at havde det været enhver Anden vilde man sige at nu kunde der kun være Tale om at leve en Dag eller to.

Onsdagen blev hun vild og uregerlig og slog omkring sig.

Torsdag og Fredag var noget roligere.

Fredag Form talte jeg sidste Gang med hende.

Om Aftenen kom Jacobine, som var den sidste hun talte med. Hun sagde

da Jacobine gik Jacobine skal have en Høne hver Maaned (eller var det Uge?)

Om Lörd Fredag Aften blev vild igjen og Lauritz kom ind fra Humlebæk. Han sagde svarede da jeg sagde til ham at nu var der vel ikke mere nogen Opblussen til Livet mulig. "Nei nu maa vi ikke ønske at hun lever en Time længere.

Om Lördagen 12te, Søndag 13de Mandag 14 Aug kjendte hun mig ikke.

Kl. 5½ fik jeg Telefonbud i Glyp at det nu var paa det Sidste.

Jeg tog en Bil og kom til hende Kl. 6 men da havde hun netop udaandet rolig og stille.

Hviil i Fred min kjære Moder.

Carl Jacobsen
By Carlsberg.

Laura Jacobsen

Idag er det blevet at det nu lægges
startt imod Enderen, og hun vil
spørge om et Tale om y. Tante paa sin
Dag som gaarke var fveermaal den.

Den 29 August fejrede hun sammen med alle
Pamiler hos Pande.

I Begyndelsen af September rejste hun et
det var saa lange Tiden at hun havde med
Adress Weiss og et hun pperen vilde se
den en Gang gjennem sin D:5.

Der blev da bsket et lille Selstokk Pede,

Det blev det sidste Selstokk og den sidste af
den lange Række Pedeage
'Pedeage' som er den: 1870 var 'Ondage' den
var skende: Aug 1871. Den 17 Februar 1871 var
en Pede og den var stor Aften forsamling de
min Pader og jeg. Den blev til Aften efter et

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

et som indvies det første Ny Carlsberg
(Mellenbyggeriet) med det første Bryg.

Kort efter Saltsødet med H. W. blev min
Moder syg og næste gave til sørg, som var
ikke ned i Stuen.

Hun blev dog stadig bedre indtil den 10-10
on Onsdag fik et saa stærkt Anfald at
vi troede at det var Døden.

Hun rettede sig dog hurtigt i de følgende Dage,
men da hun senere kom op kunde hun ikke
staa eller gaa uden Hjælp.

Den 24-12-10 Dage efter mit store Møde i Posthoved
selskabet blev hun meget ned - Døds-
stuen og vi fejrede videt Julejuleaften sammen.
Hun var nu saa flink og saa saa roligt og var
hun ikke kunde mit saa godt ned Løse.

Frede d. 13de Januar sad hun i sin Stol i
Dødsstuen da jeg besøgte hende.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Lørdag 14 saa jeg bøde i M. Men fik en
Aften et "Angeld" (Svimmelhed) eller Nerviøsitet
og maatte holde Senge, men ^{dræbte} var iøvrigt ret
flink og rask, som sædvanlig, god m.

Jeg var her som næsten altid.

Søndag 18 havde jeg været lidt uvel og Natter
men her var ret flink da jeg i Forvejen havde

Tirsdag 20. Men her loft et Angeld i nat. Det
er fulde, som alene angik.

Jeg havde den 16 M., som talte meget for
næst og nu god m. Men her var saa lidt at
jeg maatte skrive saa Paulen i dag kunde jeg ikke
saa det rigtig.

Men rettede sig imidlertid i de følgende
Dage, men var dog ofte uvel, dog i M. under den
end at hun ofte havde gode Følelser og hun
de Toje Bestemmelser, navnlig en Aftensindtagelse af
sine Børnede, Men hun var lidt af i bøde sidste uge (4.
Tage (4) i Stal - Fortovment i nat) siden af hendes Taler.

Endnu i Lørdag den 23 April og i Mandag
var hun saa livligt, at man kunde tro at
hun ender kunde leve en Tid.

Natter imellem Mandag 24 og Tirsdag blev hun
meget daarlig. Lærte Dyrer som blev til det.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

on Morgen mente et Løyer var lidt arbejdet og
at der var noget Indflydelse herover til. Der
var stort Fald i Værdi og Tid paa 120. og Penge
i den uge 40°

Onsdag Morgen 26te var der noget der
her var mig sin Værdi, som der bestod
hos de for mig, men som der var faldt at der
ikke var noget der - men faldt og det at
hvis der skulde blive noget værdi igen der
der jo det andet Exempel, som var stadig
lære der her. Men resten der noget smidt
og hvad der skulde af det der og det
der der.

Torsdag 27de var der ikke synderlig Forandring og
jeg kunde tro at det ender kunde være noget
Tid, og jeg derfor med til Jubilæumsfesten for Emma
Jod.

Idag Fredag 28de Morgen var der indstillet meget
ringere og mere stille her. Men kunde der være for Penge
til mig da jeg fik

Saften var Lauritz der med Hesten og tog de at var lidt
det stærkt ved id Bath og der troede at dette
her var ikke over. Men Lige stille og riper Løbet
uden stadig Ja - Ja - Ja og som sid og hører at

Mandag d 17 Juli var den sidste Dag
hvor man opps.

4 Uger efter Mandi. d 14 Aug, dide her K. S. S.
Om Søndag d 6^t var jeg paa Prediken her
til Tuffel. Kongen talte lang med mig
opaa om min Moder og bed mig, hvilke
hendes.

Om Mandag da jeg besøgte hendes
sagde jeg et Kongen hendes best mig
et hvilke hendes.

Hun svarede „Man skal være
ydsmyg!“

Hun var den Dag saa rof og Laur.

sagde et hendes det vant er hvor
Anden vilde man sig et en skun-
de der hun var Telt og et blev
en D, eller T.

Om dagen blev hun vild og uspydig
og slog omkring sig.

Torsdag og Fredag var noget rolige
Fredag Form talte jeg sidste Gang
med hendes

Om Aftenen kom Jacobine; sa sa
den sidste hun Telt med. Hun sagde

da Jacobin jfr. Jacobin skal han
en Mine hver Maan) (oh var det
lige?)

Om Lørd Fredag Aften blev han
vakt op af Læreren som ind fra
Hørelsesk. Han sagde: "være de da
jfr sagde til han at nu var der
vel ikke mere nogen Opblussen til
Lørd aften." "Nei nu mere vi ikke
ikke at han lever en Tines Læreren."

Om Lørd ^{12^{te}} Lørd ^{17^m} Mand ^{14^{te} Aug.} Lørd ^{17^{te}} han
mig ikke.

At 5te fik jeg Telefon bud i Slys at
det nu var gaa det Lidt til.
Jeg tog en Bil og kom til Lørd 16
men da havde han været ude at
voly og stille.

Hvil i Fred min Høne Moder.

Han blev hentet Lørd aften om
Tirsdagen og blev bopæret i Kjøbenhavn
Om Lørd 16 August.